

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 marca 2016 r. (data wpływu) powód H. G. (1), reprezentowany przez pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanej J. G. na swoją rzecz alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie płatnej do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w wypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynawszy od 1 kwietnia 2016 r. (pozew – k. 3-15).

Pismem z dnia 31 sierpnia 2016 roku pozwana J. G., reprezentowana przez pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa w całości (pismo z dnia 31 sierpnia 2016 r. – k. 135-138).

Postanowieniem z dnia 06 kwietnia 2016 r. tutejszy Sąd oddalił wniosek strony powodowej o udzielenie zabezpieczenia (postanowienie z dnia 06 kwietnia 2016 r. – k. 51-54).

Pismem z dnia 04 maja 2016 r. (data prezentaty) H. G. (1) reprezentowany przez pełnomocnika wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa z dnia 06 kwietnia 2016 r. (zażalenie – k. 59-62).

Pismem z dnia 06 czerwca 2016 r. (data wpływu) J. G. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła odpowiedź na zażalenie w której wniosła o oddalenie zażalenia (odpowiedź na zażalenie – k. 87-91).

Postanowieniem z dnia 05 października 2016 r. Sąd Okręgowy w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. akt VI Cz 425/16 oddalił zażalenie (postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05 października 2016 r. – k. 167-172).

Na rozprawie z dnia 14 grudnia 2016 roku powód poparł powództwo i wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana wniosła natomiast o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (protokół rozprawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – k. 230).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 08 lipca 2014 roku Sądu Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI C 805/13 orzekł rozwód związku małżeńskiego J. G. i H. G. (1) bez orzekania o winie. Jednocześnie Sąd powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron W. G. matce, ograniczając ją ojcu do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka. Kosztami utrzymania małoletniej W. G. Sąd obciążył oboje rodziców, ustalając udział ojca H. G. (1) w tych kosztach na kwotę po 1 000 zł miesięcznie płatnych do rąk matki do 10-tego dnia każdego miesiąca (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 08 lipca 2014 r. – k. 50).

Przed tutejszym Sądem toczy się postępowanie w sprawie obniżenia alimentów na rzecz córki stron postępowania, małoletniej W. (zeznania H. G. (1) z dnia 14 grudnia 2016 r. – k. 226).

Powód H. G. (1) – obecnie ma 44 lata. Posiada wykształcenie zawodowe Mieszka w mieszkaniu stanowiącym współwłasność jego i pozwanej. Jest bezrobotny, pracuje dorywczo na umowy zlecenia osiągając z tego tytułu dochody w wysokości 500-600 zł miesięcznie. Poszukuje pracy jako handlowiec (zeznania P. G. z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 201; zeznania L. B. z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 201-202; zeznania H. G. (1) z dnia 14 grudnia 2016 r. – k. 226, 228). Jeździ samochodem marki C. (...) należącym do majątku wspólnego stron. Od czasów spraw związanych z rozwodem jest wybuchowy i nerwowy. Nie utrzymuje kontaktu ze swoją córką (zeznania L. B. z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 202; zeznania B. K. z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 203; zeznania H. G. (1) z dnia 14 grudnia 2016 r. – k. 226-227).

Powód do 31 grudnia 2015 roku przez okres 16 lat pracował jako sprzedawca w firmie (...). Umowa o pracę została z nim rozwiązana za wypowiedzeniem przez pracodawcę (świadczenie pracy – k. 35-35v, 188-188v; zeznania P. G. z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 201; zeznania L. B. z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 201; rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem z dnia 30 września 2015 r. – k. 208). Powód był także kierowcą i pracował w warsztacie samochodowym. Ma prawo jazdy na motocykle, samochody osobowe, samochody ciężarowe z przyczepą (zeznania

P. G. z dnia 200-201; zeznania H. G. (1) z dnia 14 grudnia 2016 r. – k. 227). Od dnia 04 stycznia 2016 roku był zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku w kwocie 831,10 zł brutto przez pierwszych 90 dni, a następnie 652,60 zł brutto miesięcznie (decyzja Prezydenta m. st. W. z dnia 04 stycznia 2016 r. – k. 33; zaświadczenie z Urzędu Pracy m. st. W. z dnia 04 stycznia 2016 r. – k. 34; zeznania H. G. (2) z dnia 14 grudnia 2016 r. – k. 226). Od dnia 02 lipca 2016 roku utracił prawo do zasiłku (decyzja Prezydenta m. st. W. z dnia 01 sierpnia 2016 r. – k. 130).

Powód został także w 2016 roku objęty pomocą Ośrodka Pomocy (...) D. U. m.st. W. (zaświadczenie z Ośrodka Pomocy (...) z dnia 22 lutego 2016 r. – k. 39). W styczniu 2016 roku otrzymał świadczenie na okres 1 stycznia do 29 lutego 2016 roku w kwocie 418 zł miesięcznie. W lutym 2016 roku uzyskał zasiłek celowy – dofinansowanie czynszu w kwocie 600 zł za styczeń oraz 279 zł na zakup żywności za styczeń. W lutym 2016 roku otrzymał świadczenie pieniężne na zakup żywności w kwocie 261 zł (decyzje Prezydenta m. st. W. z dnia 03 lutego 2016 r. – k. 40-44v).

Przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w W., w sprawie o sygn. akt II Ns 132/15 toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego stron. Strony są współwłaścicielami dwóch mieszkań – mieszkanie przy ul. (...) (o wyższym standardzie) zajmuje pozwana wraz z córką stron, a mieszkanie przy ul. (...) zajmuje powód.

Według twierdzeń powoda, pozwana nie wyraziła zgody na wynajęcie, przez powoda, mieszkania przy ul. (...), ani na zamieszkanie powoda w jednym z pokoi w mieszkaniu przy ul. (...). Z uwagi na brak porozumienia między stronami, powód – współwłaściciel dwóch lokali, nie może czerpać z nich żadnych korzyści.

Powód wywiązuje się ze swojego dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego. Z uwagi na formę zapłaty – przekaz pocztowy – dodatkowo ponosi koszty rzędu 15,30 zł miesięcznie (potwierdzenia nadania – k. 189-197).

Powód leczy się na nadciśnienie tętnicze, refluks przełyku oraz hiperlipidemię. Od listopada 2016 r. leczy się psychiatrycznie w związku z depresją w Przychodni Zdrowia Psychicznego (...) Szpitala (...) MSWiA w W. (zeznania L. B. z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 201; zeznania B. K. z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 203; zaświadczenie lekarskie z dnia 08 grudnia 2016 r. – k. 210).

Do swoich miesięcznych kosztów utrzymania zalicza: czynsz – 630 zł; prąd – 100-150 zł; leki – 80 zł, telefon – 48 zł (zeznania H. G. (1) z dnia 14 grudnia 2016 r. – k. 226-228).

W dacie ustalania aktualnych alimentów zarabiał około 2 000 zł miesięcznie. W roku 2012 r. rozliczał się z Urzędem Skarbowym razem z małżonką. Jego roczny dochód wynosił wtedy 16 665 zł, zaś w 2015 r., kiedy rozliczał się już sam – 16 785,84 zł (deklaracja podatkowa za 2012 r. – k. 46-47; deklaracja podatkowa za 2015 r. – k. 48-49v).

Pozwana J. G. ma 44 lata. Posiada wykształcenie wyższe, pracuje jako pracownik cywilny w Komendzie Głównej Policji, ze średnim sześciomiesięcznym wynagrodzeniem wynoszącym 4 214,81 zł brutto, 3 028,74 zł netto (zaświadczenie z dnia 14 kwietnia 2016 r. – k. 139). Korzysta z pomocy swoich rodziców. Samodzielnie opłaca wszelkie koszty dodatkowe związane z utrzymaniem małoletniej córki stron (zeznania B. K. z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 203-204).

Pozwana cierpi na choroby tarczycy. Poza tym ma astmę i chory kręgosłup (zeznania B. K. z dnia 07 grudnia 2016 r. – k. 203).

W 2012 roku osiągnęła dochód w kwocie 54.234,89 zł, zaś w 2015 r. – w kwocie 49 281,16 zł (deklaracja podatkowa za 2012 r. – k. 46-47; deklaracja podatkowa za 2015 r. – k. 118-121, 131-134).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym, w szczególności: rachunków, faktur, potwierdzeń przelewów (k. 17-31), decyzji z Urzędu Pracy (k. 33, 130), zaświadczenia z Urzędu Pracy (k. 34), świadectwa pracy powoda (k. 35, 188) zaświadczenia z (...) (k. 39), decyzji Prezydenta m.st. W. (k. 40-44), zeznań PIT (k. 46-50, 118-121, 131-134), wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie wydany w sprawie o sygn. akt VI C 805/13, potwierdzenia wpłat alimentów (k. 189-197), zeznań świadka P. G. (k.

199-201), zeznań świadka L. B. (k. 201-203), zeznań świadka B. K. (k. 203-205) oraz zeznań stron postępowania H. G. (1) (k. 226-229) i J. G. (k. 229-230).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 60 § 1 k.r.o., małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

Stosownie do treści art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W ocenie tutejszego Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że do przesłanek roszczenia alimentacyjnego pomiędzy małżonkami należą: uznanie za osobę niewinną w zakresie rozkładu pożycia małżeńskiego oraz niedostatek. W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy orzekł rozwód związku małżeńskiego bez orzekania o winie. Niewątpliwie zatem H. G. (1) wypełnia jedną z przesłanek wynikających z przytoczonego przepisu. W zakresie niedostatku, przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego nie zawierają definicji tego pojęcia. W doktrynie przyjętym jest, że niedostatek oznacza niemożność zaspokojenia swoich usprawiedliwionych potrzeb. Niemożność ich zaspokojenia może wynikać z wielorakich powodów, takich jak np. niemożność podjęcia pracy zarobkowej wskutek konieczności wychowania i utrzymania dzieci, brak kwalifikacji zawodowych do wykonywania pracy itp. W tym zakresie tut. Sąd w pełni podziela pogląd jaki został wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 05 maja 1999 r., III CKN 146/99, Legalis 53639.

W doktrynie przyjętym jest również, żeby usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego odnosić do rozumienia przepisu art. 135 § 1 k.r.o., zgodnie z którym jako usprawiedliwione potrzeby winno się rozumieć nie tylko potrzeby zapewniające minimum egzystencji, ale również o stworzenie dla osoby uprawnionej normalnych warunków do życia, odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia itp., zaś możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej winny być określane na podstawie posiadanego przez osobę zobowiązaną wykształcenia oraz kwalifikacji.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie w sposób jednoznaczny wykazało, że powód H. G. (1) posiada możliwości i kwalifikacje, które umożliwiają mu podjęcie pracy zarobkowej. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że Sąd nie kwestionuje posiadanych przez niego dolegliwości zdrowotnych, niemniej jednak z przedstawionych do akt sprawy zaświadczeń lekarskich nie wynika, że nie jest on w stanie podjąć jakiegokolwiek pracy. Należy zatem uznać, że pozwany jest na tyle sprawny psychicznie i fizycznie, że mógłby pracować i uzyskiwać środki na swoje utrzymanie. Tutejszy Sąd w pełni podziela pogląd wyrażony orzecznictwie Sądu Najwyższego, zgodnie z którym dorosły, sprawny życiowo i zdrowotnie człowiek powinien w pierwszym rzędzie starać się wykorzystać własne możliwości samodzielnego utrzymania się, a dopiero potem liczyć na pomoc innych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2001 r., I CKN 1341/00, Legalis 277315). W ocenie Sądu, powód nie przedstawił dowodów świadczących o jego staraniach o zdobycie zatrudnienia, a także o powodach dla których nie jest on w stanie tej pracy podjąć. Zaznaczyć bowiem należy, że wydruki z portali publikujących ogłoszenia o pracę nie mogą zostać traktowane jako wystarczające i poważne podejście w celu znalezienia pracy.

Również fakt otrzymywania przez powoda wsparcia w postaci zasiłku dla bezrobotnych z Urzędu Pracy czy Ośrodka Pomocy (...) nie może stanowić wykładni do twierdzenia, że powód znajduje się w stanie niedostatku, co również zostało wielokrotnie potwierdzone w doktrynie oraz orzecznictwie (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1998 r., II CKN 775/97, Legalis 338749).

Zważenia wymaga w tym miejscu fakt, że w sytuacji w której nałożonoby na pozwaną J. G. obowiązek alimentacyjny nawet w tak niewielkiej kwocie jak 400 zł miesięcznie, w sytuacji w której ponosi ona główny ciężar związany

z utrzymaniem i wychowaniem małoletniej, to mogłoby to spowodować rażąco niesprawiedliwość i dysproporcję pomiędzy stronami. Z jednej bowiem strony mielibyśmy powoda, mężczyznę w sile wieku, który pobierając zasiłki oraz alimenty od byłej żony nie zmierzałby do podjęcia jakiegokolwiek działalności zarobkowej, z drugiej zaś pozwaną, była żonę, która byłaby zmuszona do wyczerpanej pracy aby utrzymać siebie, małoletnią córkę stron oraz częściowo powoda, byłego męża.

Reasumując, na podstawie wszystkich wymienionych powyżej przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., stosownie do którego w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.